الجزء ١٣ الحزب ٢٥

۞ وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓۚ
إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥٣ وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦٓ أَسۡتَخۡلِصۡهُ
لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا مَكِينٌ أَمِينٞ ٥٤
قَالَ ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٞ ٥٥ وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ يَشَآءُۚ نُصِيبُ
بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٦ وَلَأَجۡرُ
ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٧ وَجَآءَ
إِخۡوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَعَرَفَهُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ
٥٨ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ قَالَ ٱئۡتُونِي بِأَخٖ لَّكُم مِّنۡ أَبِيكُمۡۚ أَلَا
تَرَوۡنَ أَنِّيٓ أُوفِي ٱلۡكَيۡلَ وَأَنَا۠ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ ٥٩ فَإِن لَّمۡ تَأۡتُونِي
بِهِۦ فَلَا كَيۡلَ لَكُمۡ عِندِي وَلَا تَقۡرَبُونِ ٦٠ قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ أَبَاهُ
وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ٦١ وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ ٱجۡعَلُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ فِي رِحَالِهِمۡ
لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ
٦٢ فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ
فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٦٣

(53) Soția lui Aziz a continuat, spunând: „Eu nu mă dezvinovățesc pe mine de rea voință, și nu am vrut prin aceasta să mă etalez curată, doară sufletul uman este înclinat către pofte, și de multe ori ne poruncește ceea ce este rău, afară de sufletele care au parte de îndurarea lui Allah și le ocrotește de rău. Domnul meu este Iertător al celor ce se căiesc dintre robii Săi și este Îndurător cu ei.

(54) Regele, când a văzut nevinovăția lui Iosif și cunoștințele sale, le-a spus consilierilor: „Aduceți-mi-l, deoarece voiesc să-l țin lângă mine!” Ei l-au adus, și după ce a vorbit cu el și a văzut mintea și cunoștințele sale, i-a spus: „Tu – o, Iosif - de astăzi, tu ești pentru noi cu putere, prestigiu și de încredere!”

(55) Iosif i-a spus regelui: „Pune-mă pe mine responsabil de averile și hrana țării, eu voi fi un păzitor de încredere, cu cunoștințe și pricepere de ceea ce răspund.”

(56) Așa cum l-am mântuit pe Iosif de temniță și acuzele adresate, i-am dat Noi putere lui Iosif pe pământ, să se plimbe și să locuiască unde dorește, Noi dăruim îndurarea Noastră în această lume cui voim și nu lăsăm să se piardă răsplata binefăcătorilor, ba chiar le oferim o răsplată completă.

(57) Iar răsplata din Lumea de Apoi este chiar mai bună decât răsplata lumească, pentru aceia care cred în Allah și se tem de El, respectă poruncile Sale și evită interdicțiile.

(58) Frații lui Iosif au venit în Egipt cu marfa lor, și au intrat la el. El i-a recunoscut, însă ei nu l-au mai cunoscut, deoarece trecuse timp îndelungat și fizionomia i se schimbase. El era un copil mic când a fost aruncat în puț.

(59) După ce le-a oferit proviziile cerute ei au pomenit și de un frate care a rămas cu tatăl lor și le-a spus: „Aduceți-l pe fratele vostru și vă dăruiesc o încărcătură de cămilă în plus, nu vedeți voi că eu dau măsură plină și că eu sunt cel mai bun primitor de oaspeți?

(60) Iar de nu mi-l veți aduce, înseamnă că mințiți atunci când pretindeți că mai aveți un frate, așadar nu veți mai primi hrană și nu vă mai apropiați de țara mea.”

(61) Frații lui i-au răspuns: „Vom discuta cu tatăl lui și încercăm să-l convingem, noi respectăm cu strictețe ordinele tale și nu neglijăm nimic.”

(62) Iosif a zis slujitorilor săi: „Puneți marfa lor înapoi astfel încât, atunci când vor ajunge acasă, să vadă că nu am primit nimic de la ei, iar acest lucru poate îi forțează să se întoarcă din nou, împreună cu fratele lor, pentru a-i dovedi lui Iosif sinceritatea și să le accepte marfa.”

(63) Când s-au întors la tatăl lor și i-au povestit de dărnicia lui Iosif, au spus: „O, tată al nostru! Ne-a fost oprită măsura dacă nu mergem cu fratele nostru la el, așadar, trimite-l împreună cu noi. Dacă îl trimiți cu noi, vom primi hrană mai multă și noi îți promitem că îl vom înapoia în siguranță.”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Unul dintre dușmanii credinciosului este sufletul său, de aceea trebuie să-l controleze și să-l îndrepte permanent.

2 - Știința și încrederea sunt condiții de bază pentru cei ce vor ocupa funcții publice.

3 - Ceea ce obținem în ziua de Apoi este dăruit de Allah, este mai bun, mai virtuos și mai de valoare pentru credincioși.

4 - Este permis ca un om să ceară o funcție și să se laude dacă este necesar atunci când el vrea binele și dreptatea.

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمْ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن
قَبْلُ فَٱللَّهُ خَيْرٌ حَـٰفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٦٤ وَلَمَّا فَتَحُوا۟
مَتَـٰعَهُمْ وَجَدُوا۟ بِضَـٰعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا۟ يَـٰٓأَبَانَا
مَا نَبْغِى هَـٰذِهِۦ بِضَـٰعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ٦٥ قَالَ
لَنْ أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى
بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا
نَقُولُ وَكِيلٌ ٦٦ وَقَالَ يَـٰبَنِىَّ لَا تَدْخُلُوا۟ مِنۢ بَابٍ وَٰحِدٍ
وَٱدْخُلُوا۟ مِنْ أَبْوَٰبٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَآ أُغْنِى عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن
شَىْءٍ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ٦٧ وَلَمَّا دَخَلُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ
يُغْنِى عَنْهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِى نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَىٰهَا وَإِنَّهُۥ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَـٰهُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَخَاهُ
قَالَ إِنِّىٓ أَنَا۠ أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٦٩

(64) Tatăl lor le-a spus: „Să vi-l încredințez, așa cum vi l-am încredințat pe fratele lui, Iosif mai înainte?! Vi l-am încredințat și ați promis că-l veți proteja, dar nu ați respectat cuvântul dat, eu nu am încredere în făgăduința voastră, eu mă încred în Allah, El este cel mai bun dintre păzitori, pentru cei ce caută ocrotirea Sa, și este cel mai Îndurător dintre îndurători pentru cei ce caută îndurarea Sa!”

(65) Și când au desfăcut sacii de mâncare pe care i-au primit, au găsit că marfa lor le-a fost înapoiată. Atunci i-au spus tatălui lor: „Ce să mai cerem de la acest darnic? Până și prețul pe care l-am dăruit ni l-a înapoiat din dărnicia sa, astfel vom procura provizii pentru familia noastră și-l vom păzi pe fratele nostru de ceea de care ți-e teamă, și vom obține în plus o încărcătură de cămila, acest lucru este foarte ușor de obținut.”

(66) Tatăl lor le-a spus: „Nu-l voi trimite împreună cu voi până ce nu veți face învoială cu mine înaintea lui Allah să mi-l aduceți înapoi, afară de situația în care răul vă va cuprinde pe toți și nu rămâne niciunul dintre voi, sau nu puteți să-l îndepărtați și nici să vă întoarceți.” Când au făcut legământul, a zis el: „Allah este Chezaș pentru ceea ce vorbim, iar mărturia Lui este suficientă!”

(67) Tatăl lor le-a mai spus, sfătuindu-i: „Nu intrați împreună pe o singură poartă, ci intrați pe porți diferite! Este mai sigur pentru voi, în cazul în care cineva vrea să vă facă un rău, și nu o spun pentru a opri de la voi un rău pe care l-a scris Allah, sau pentru a obține un beneficiu pe care nu l-a voit pentru voi, destinul este hotărât numai de Allah, și se face numai voia Sa. Eu în El mă încred în toate și în El să se încreadă aceia care se încred!”

(68) Au plecat împreună cu fratele lor, și când au intrat pe porți diferite, așa cum le-a poruncit tatăl lor, nu le-a fost aceasta de niciun folos împotriva hotărârii lui Allah, era doar mila lui Iacob pentru copiii lui. El știe că Allah este Cel care hotărăște și este conștient de ceea cea fost învățat din credință, credința în destin și legile acestui Univers. Însă cei mai mulți oameni nu știu.

(69) Când frații lui Iosif au intrat la el împreună cu fratele său, acesta l-a îmbrățișat și i-a șoptit: „Eu sunt fratele tău, Iosif, nu te amăgi de faptele nesăbuite ale fraților tăi, de chinul și de invidia lor, de faptul că m-au aruncat în puț.”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Să fim precauți și prudenți față de cei care au mai trădat în trecut [un credincios ia lecții din fiecare întâmplare și nu cade de două ori în aceeași capcană].

2 - Pentru mai multă siguranță se poate recurge la cererea de jurăminte și este permis să cerem să jure cel căruia vrem să-i încredințăm ceva.

3 - Se permite ca cel care cere jurăminte să excludă anumite chestiuni care nu depind de voința celui care jură.

4 - A te feri de posibile pericole face parte din luarea măsurilor de precauție.

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ فِى رَحْلِ أَخِيهِ
ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَٰرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا۟
وَأَقْبَلُوا۟ عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا۟ نَفْقِدُ صُوَاعَ ٱلْمَلِكِ
وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا۟ تَٱللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ
﴿٧٣﴾ قَالُوا۟ فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ إِن كُنتُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا۟ جَزَٰٓؤُهُۥ
مَن وُجِدَ فِى رَحْلِهِۦ فَهُوَ جَزَٰٓؤُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ ٱسْتَخْرَجَهَا مِن
وِعَآءِ أَخِيهِ ۚ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِى دِينِ ٱلْمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ
ربع الحزب ٢٥ وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ ۞ قَالُوٓا۟ إِن يَسْرِقْ
فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُۥ مِن قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِى نَفْسِهِۦ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۖ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓ ۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

(70) Când Iosif a poruncit slujitorilor să pregătească proviziile fraților săi, a pus banița regelui cu care măsurau alimentele în sacul de provizii a fratelui său, fără știrea lor. pentru a-l reține pe fratele lui la el. Iar când se întorceau spre casă, un vestitor a strigat după ei: „O, voi proprietarii cămilelor încărcate cu provizii, voi sunteți niște hoți.”

(71) Frații lui Iosif s-au apropiat de vestitor și însoțitorii lui și au spus: „Ce ați pierdut, de ne acuzați de hoție?”

(72) Vestitorul și cei care îl însoțeau le-au spus fraților lui Iosif: „Ne lipsește banița regelui cu care noi măsurăm! Iar acela care o va aduce înainte de percheziție va primi o încărcătură de cămilă și eu îi sunt chezaș!”

(73) Frații lui Iosif au spus: „Pe Allah, ați văzut integritatea și inocența noastră, ați văzut ce fel de oameni suntem, voi știți că n-am venit să facem stricăciune în țară, noi nu am furat în viața noastră!”

(74) Vestitorul și însoțitorii săi au spus: „Care este pedeapsa celui care a furat dintre voi, dacă se dovedește că sunteți mincinoși atunci când pretindeți nevinovăția de furt?

(75) Frații lui Iosif i-au spus: „Pedeapsa lui, a celuia în ai cărui saci va fi găsită banița, este că el însuși să devină sclavul celui de la care a furat, astfel îi pedepsim noi pe cei ce fură!”

(76) Astfel i-au întors la Iosif să le controleze sacii. El a început să controleze sacii fraților săi vitregi înainte de sacii fratelui său tocmai pentru a acoperi trucul. Apoi a controlat sacii fratelui său și a scos banița regelui din ei. Așa cum am plănuit Noi vicleșugul pentru Iosif – punerea baniței în sacii fratelui său – am plănuit Noi, de asemenea, ca pedeapsa hoțului să fie înrobirea sa peste pedeapsa țării lor, deoarece, dacă aplica legea împăratului, pedeapsa hoțului era bătaia și amenda. Dar Allah a avut alt plan și așa s-a întâmplat, Noi îi ridicăm în trepte pe cei pe care voim, așa cum l-am ridicat pe Iosif, și peste oricine are știință este cineva mai știutor, iar peste știința tuturor este știința lui Allah cel Care este Atoateștiutor.

(77) Frații lui Iosif au spus: „Dacă el a furat, nu e de mirare, doară a mai furat un frate de-al lui înainte sa”, făceau referire la Iosif. Însă Iosif a ținut aceasta ascunsă în sufletul său și nu le-a dezvăluit-o, ci a zis el în sinea lui: „Invidia și răutatea din voi vă depășește în această situație, însă Allah Preaînaltul știe mai bine calomnia voastră!”

(78) Frații lui Iosif i-au spus: „O, Al-Aziz! El are un tată tare bătrân care-l iubește mult! Ia-l pe unul dintre noi în locul lui! Noi vedem că tu ești cu adevărat dintre oamenii binefăcători, vedem acest fapt clar în comportamentul tău față de noi și alții, fii darnic cu noi!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Este permis să apelăm la trucuri pentru a descoperi adevărul cu condiția să nu facem rău altora.

2 - Se permite celui ce a pierdut un lucru să stabilească o recompensă pentru cel ce ajută să-l găsească.

3 - A trece cu vederea peste răul făcut și ascunderea lui în suflet face parte din virtuțiile moralității.

قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأۡخُذَ إِلَّا مَن وَجَدۡنَا مَتَٰعَنَا عِندَهُۥٓ إِنَّآ
إِذٗا لَّظَٰلِمُونَ ٧٩ فَلَمَّا ٱسۡتَيۡـَٔسُواْ مِنۡهُ خَلَصُواْ نَجِيّٗاۖ
قَالَ كَبِيرُهُمۡ أَلَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ أَبَاكُمۡ قَدۡ أَخَذَ عَلَيۡكُم
مَّوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَمِن قَبۡلُ مَا فَرَّطتُمۡ فِي يُوسُفَۖ فَلَنۡ أَبۡرَحَ
ٱلۡأَرۡضَ حَتَّىٰ يَأۡذَنَ لِيٓ أَبِيٓ أَوۡ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ لِيۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ
٨٠ ٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيكُمۡ فَقُولُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّ ٱبۡنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدۡنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمۡنَا وَمَا كُنَّا لِلۡغَيۡبِ حَٰفِظِينَ
٨١ وَسۡـَٔلِ ٱلۡقَرۡيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَٱلۡعِيرَ ٱلَّتِيٓ أَقۡبَلۡنَا فِيهَاۖ
وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٨٢ قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ
فَصَبۡرٞ جَمِيلٌۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَنِي بِهِمۡ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٨٣ وَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰٓأَسَفَىٰ عَلَىٰ
يُوسُفَ وَٱبۡيَضَّتۡ عَيۡنَاهُ مِنَ ٱلۡحُزۡنِ فَهُوَ كَظِيمٞ
٨٤ قَالُواْ تَٱللَّهِ تَفۡتَؤُاْ تَذۡكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوۡ تَكُونَ مِنَ ٱلۡهَٰلِكِينَ ٨٥ قَالَ إِنَّمَآ أَشۡكُواْ بَثِّي
وَحُزۡنِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨٦

(79) Iosif (pacea fie asupra sa) a spus: „Ferească Allah să fim nedrepți față de un nevinovat din pricina unui nelegiuit, să luăm pe altcineva decât pe acela la care am găsit banița regelui, noi dacă facem aceasta suntem nedrepți, deoarece vom pedepsi un nevinovat în timp ce îl lăsăm slobod pe vinovat!”

(80) Când n-au mai avut nicio nădejde de la Iosif, s-au retras deoparte ca să se sfătuiască. A zis cel mai mare dintre ei: „Vă amintesc că tatăl vostru a făcut legământ cu voi înaintea lui Allah să-i înapoiați fiul cu excepția situației în care nu aveți puterea să îndepărtați răul, și nu uitați că l-ați pierdut voi pe Iosif mai înainte și nu v-ați respectat legământul! Eu nu voi pleca din acest pământ până ce nu-mi va îngădui tatăl meu șă mă întorc la el sau până ce Allah nu va judeca în favoarea mea prin slobozirea fratelui meu, doară El este cel mai bun dintre judecători și El va judeca adevărul și dreptatea!”

(81) Fratele cel mare a spus: «Întoarceți-vă la tatăl vostru și spuneți-i: „Fiul tău a furat, iar Aziz, drept pedeapsă, l-a înrobit. Noi nu facem mărturie decât pentru ceea ce știm și am văzut cum au găsit banița în sacul său, nu știam că el a furat-o, dacă am fi știut nu am fi depus legământ la tine!”»

(82) Pentru a verifica sinceritatea noastră – o, tată – întreabă oamenii locului unde am fost și întrebă-i pe cei din caravana cu care am venit, să confirme ceea ce s-a întâmplat, noi nu spunem decât adevărul, în privința furtului.

(83) Tatăl lor le-a spus: „Nu stau lucrurile așa cum pomeniți despre furt, ba mai degrabă sufletele voastre au născocit ceva rău așa cum ați făcut-o cu fratele lui, Iosif, înainte, însă răbdarea mea este cuviincioasă! Poate că Allah mi-i va aduce pe toți, Iosif și fratele său și pe cel mare! Doară El este Știutor al stării mele și Înțelept în orânduiala Sa!”

(84) Și s-a îndepărtat de ei, spunând: „Cât de rău îmi pare pentru Iosif!” Și ochii lui s-au albit de cât a plâns, plin de tristețe și mâhnire, dar le ținea ascunse de oameni.

(85) Frații lui Iosif au spus tatălui lor: „Pe Allah! Tu nu vei conteni – o, tată - să-l pomenești pe Iosif, până ce se va agrava boala ta sau vei sfârși!”

(86) Tatăl lor le-a spus: „ Eu mă plâng numai la Allah pentru mâhnirea și supărarea mea, și știu de bunătatea lui Allah, îndurarea sa, ajutorul celui nevoiaș și răsplata Sa pentru bolnav, ceea ce voi nu știți!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Nu este permis să pedepsim un nevinovat din pricina altuia și nici să luăm în locul celui vinovat pe altul.

2 - Răbdarea cea frumoasă este atunci când plângerea este adresată numai lui Allah.

3 - Credinciosul trebuie să fie absolut sigur că Allah îl va elibera de suferința lui.

يَٰبَنِيَّ ٱذۡهَبُواْ فَتَحَسَّسُواْ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَاْيۡـَٔسُواْ
مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ لَا يَاْيۡـَٔسُ مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ
ٱلۡكَٰفِرُونَ ٨٧ فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَيۡهِ قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهۡلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئۡنَا بِبِضَٰعَةٖ مُّزۡجَىٰةٖ فَأَوۡفِ لَنَا
ٱلۡكَيۡلَ وَتَصَدَّقۡ عَلَيۡنَآۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَجۡزِي ٱلۡمُتَصَدِّقِينَ
٨٨ قَالَ هَلۡ عَلِمۡتُم مَّا فَعَلۡتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذۡ أَنتُمۡ
جَٰهِلُونَ ٨٩ قَالُوٓاْ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ
وَهَٰذَآ أَخِيۖ قَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَآۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَإِنَّ
ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩٠ قَالُواْ تَٱللَّهِ لَقَدۡ
ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ ٩١ قَالَ لَا تَثۡرِيبَ
عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَۖ يَغۡفِرُ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ
٩٢ ٱذۡهَبُواْ بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلۡقُوهُ عَلَىٰ وَجۡهِ أَبِي يَأۡتِ
بَصِيرٗا وَأۡتُونِي بِأَهۡلِكُمۡ أَجۡمَعِينَ ٩٣ وَلَمَّا فَصَلَتِ
ٱلۡعِيرُ قَالَ أَبُوهُمۡ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَۖ لَوۡلَآ أَن
تُفَنِّدُونِ ٩٤ قَالُواْ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَٰلِكَ ٱلۡقَدِيمِ ٩٥

87 Tatăl lor le-a spus: „O, fiii mei! Mergeți și culegeți vești despre Iosif și fratele său și nu vă pierdeți nădejdea în eliberare, care vine de la Allah! Nu-și pierde nădejdea în îndurarea lui Allah decât neamul de necredincioşi, deoarece ei ignoră măreția lui Allah și binecuvântările Lui către robii Săi!”

88 Ei au urmat porunca tatălui lor și au pornit în căutarea lui Iosif și a fratelui său, și când au intrat la Iosif, au zis ei: „S-a abătut asupra noastră nenorocirea și sărăcia, și am venit cu o marfă lipsită de valoare! Dă-ne nouă o măsură plină, așa cum ne-ai dăruit înainte și dă-ne nouă milostenie peste aceasta, doară Allah îi răsplătește în cel mai frumos mod pe cei milostivi!”

89 Când a auzit cuvintele lor, l-a cuprins mila față de ei și s-a prezentat spunând: „ Știți ce ați făcut cu Iosif și fratele său când ați ignorant consecințele a ceea ce ați făcut cu ei!”

90 Au fost surprinși și au întrebat: „Oare tu ești cu adevărat Iosif!?” Iosif le-a spus: „Eu sunt Iosif, iar acesta de lângă mine este fratele meu! Allah ne-a salvat de situația în care eram și ne-a dăruit statut. Cel care are frică de Allah, respectă poruncile, evită interdicțiile Sale și rabdă la necaz, face fapte bune, iar Allah nu pierde răsplata celor binefăcători, ci o păstrează pentru ei!”

91 Frații lui și-au cerut scuze, spunând: „Pe Allah! Într-adevăr, Allah te-a preferat pe tine nouă, și ți-a dăruit calitățile perfecțiunii iar noi am fost răi și nedrepții în ceea ce ți-am făcut!”

92 Iosif a primit scuzele lor și le-a spus: „Astăzi nu mai este nicio dojană împotriva voastră sau pedeapsă! Îi cer lui Allah să vă ierte, doară El este cel mai milostiv dintre cei milostivi!”

93 El, când a aflat de tatăl său, le-a dat cămașa sa și le-a spus: „Duceți-vă cu această cămașă a mea și puneți-o pe fața tatălui meu, și el va vedea din nou, apoi veniți la mine cu tot neamul vostru!”

94 Când caravana a părăsit Egiptul, lăsând în urmă clădirile sale, Iacob (pacea fie asupra sa) le-a spus copiilor și celor din jurul său: „Eu simt mirosul lui Iosif, chiar dacă voi mă ignorați sau mă acuzați de demență, spunând: Acest bătrân aiurează, spune vrute și nevrute!”

95 Copiii de lângă el i-au spus: „Pe Allah, tu ești încă în vechea ta rătăcire cu privire la statutul lui Iosif și la posibilitatea de a-l vedea din nou.”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Măreția cunoașterii lui Allah de către Iacob (pacea fie asupra sa), astfel încât buna sa credință nu s-a schimbat, în ciuda necazurilor succesive și a trecerii anilor.

2 - Face parte din etica celui care se căiește sincer să ceară iertare la Allah, să recunoască greșeala și să ceară iertare și de la cei pe care i-a lezat.

3 - Prin evlavie și răbdare se obțin cele mai mari trepte atât în această lume cât și în cea de Apoi.

4 - Acceptarea scuzelor celui care a greșit, și renunțarea la răzbunare, mai ales atunci când exista puterea de a-i da curs, totodată și abandonarea mustrării.

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ أَلۡقَىٰهُ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ قَالَ
أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٩٦ قَالُواْ
يَٰٓأَبَانَا ٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ٩٧ قَالَ سَوۡفَ
أَسۡتَغۡفِرُ لَكُمۡ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٩٨ فَلَمَّا
دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَبَوَيۡهِ وَقَالَ ٱدۡخُلُواْ مِصۡرَ
إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ٩٩ وَرَفَعَ أَبَوَيۡهِ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ وَخَرُّواْ
لَهُۥ سُجَّدٗاۖ وَقَالَ يَٰٓأَبَتِ هَٰذَا تَأۡوِيلُ رُءۡيَٰيَ مِن قَبۡلُ قَدۡ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقّٗاۖ وَقَدۡ أَحۡسَنَ بِيٓ إِذۡ أَخۡرَجَنِي مِنَ ٱلسِّجۡنِ وَجَآءَ بِكُم
مِّنَ ٱلۡبَدۡوِ مِنۢ بَعۡدِ أَن نَّزَغَ ٱلشَّيۡطَٰنُ بَيۡنِي وَبَيۡنَ إِخۡوَتِيٓۚ إِنَّ
نصف الحزب ٢٥ رَبِّي لَطِيفٞ لِّمَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ١٠٠ ۞ رَبِّ
قَدۡ ءَاتَيۡتَنِي مِنَ ٱلۡمُلۡكِ وَعَلَّمۡتَنِي مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ
فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَنتَ وَلِيِّۦ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ
تَوَفَّنِي مُسۡلِمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ١٠١ ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ
ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۖ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ أَجۡمَعُوٓاْ أَمۡرَهُمۡ
وَهُمۡ يَمۡكُرُونَ ١٠٢ وَمَآ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٠٣

96 Și când vestitorul a adus vestea cea bună și a pus cămașa lui Iosif pe fața lui Iacob, acesta și-a recăpătat vederea. Atunci le-a spus copiilor săi: „Nu v-am spus că eu știu de îndurarea și bunătatea lui Allah, ceea ce voi nu știți?”

97 Fiii lui și-au cerut scuze de la Iacob (pacea fie asupra sa) pentru ceea ce au făcut cu Iosif și fratele său, spunând: „O, tată al nostru! Roagă-te la Allah să ne ierte păcatele noastre din trecut, noi am fost păcătoși și am greșit față de Iosif și fratele său.”

98 Tatăl lor le-a spus: „Voi cere de la Domnul meu iertare pentru voi, căci El iartă păcatele robilor Săi care se căiesc și este Îndurător cu ei!”

99 Iacob împreună cu familia lui au ieșit din țara lor și s-au îndreptat către Iosif în Egipt. Când au intrat la Iosif, el i-a îmbrățișat pe ambii părinți și le-a spus fraților lui și familiei: „Intrați în Egipt cu voia lui Allah, în siguranță. Niciun rău nu se va abate asupra voastră!”

100 El și-a așezat părinții pe tronul său, apoi părinții și cei 11 frați ai lui s-au prosternat cu toții în semn de respect, nu de adorare, pentru a se adeveri visul său. De aceea Iosif (pacea fie asupra sa) i-a spus tatălui său: „Această prosternare de salut este reprezintă adeverirea visului din trecut pe care ți l-am pomenit. Allah a făcut-o un adevăr, Domnul meu a fost bun cu mine, deoarece m-a scos din temniță și v-a adus pe voi din deșert, după ce Șeitan a iscat pizmă între mine și frații mei. Domnul meu este binevoitor în orânduirea Sa cu cine voiește. El este Bineștiutor al robilor Săi, Înțelept în ceea ce hotărăște.”

101 Atunci Iosif l-a invocat pe Allah, spunând: „Doamne, Tu mi-ai dat împărăția Egiptului și m-ai învățat tâlcuirea viselor! Tu ești Creatorul cerurilor și pământului, într-un mod inovator, fără de exemplu precedent! Tu ești Cârmuitorul tuturor lucrurilor, atât în această lume, cât și în ziua de Apoi. Ia-mi viața când eu sunt în totală supunere, musulman și alătură-mă profeților evlavioși dintre strămoșii mei și ceilalți, în cele mai înalte grădini ale Paradisului.”

102 Aceasta este povestea lui Iosif și a fraților săi, pe care ți-am revelat-o ție – o, profetule. Tu nu știai nimic despre ea, deoarece nu ai fost lângă frații lui Iosif atunci când au hotărât să-l arunce pe Iosif în puț și s-au adunat cu toții și au viclenit, însă Noi ți-am revelat ție aceasta.

103 Și cei mai mulți oameni nu vor crede, chiar dacă tu - o, profetule - te străduiești ca ei să creadă, așadar nu te mâhni!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Respectul părinților, cinstirea și onorarea lor este o datorie, la fel și graba în a le transmite vești ce aduc bucurie în sufletul lor.

2 - Avertizare împotriva ispitelor lui Șeitan și a celor care încearcă să bage intrigă între cei dragi, pentru a-i despărți.

3 - Indiferent cât de sus ajunge un om în materie de religie sau statut lumesc, să știe că toate acestea se datorează virtuții lui Allah și a binecuvântărilor sale asupra lui.

4 - A cere de la Allah un final bun, siguranță și izbândă în ziua de Apoi și a cere tovărășia celor evlavioși în Paradis.

وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ
١٠٤ وَكَأَيِّن مِّنۡ ءَايَةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ يَمُرُّونَ عَلَيۡهَا
وَهُمۡ عَنۡهَا مُعۡرِضُونَ ١٠٥ وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا
وَهُم مُّشۡرِكُونَ ١٠٦ أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأۡتِيَهُمۡ غَٰشِيَةٞ مِّنۡ عَذَابِ
ٱللَّهِ أَوۡ تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٠٧ قُلۡ
هَٰذِهِۦ سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِيۖ
وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٨ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن
قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِم مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰٓۗ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن
قَبۡلِهِمۡۗ وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٠٩
حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسۡتَيۡـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُواْ
جَآءَهُمۡ نَصۡرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُۖ وَلَا يُرَدُّ بَأۡسُنَا عَنِ ٱلۡقَوۡمِ
ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١١٠ لَقَدۡ كَانَ فِي قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٞ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِۗ
مَا كَانَ حَدِيثٗا يُفۡتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ
وَتَفۡصِيلَ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١١١

(104) Dacă ei ar fi cugetat, te-ar fi urmat, deoarece tu – o, trimisule – nu le ceri nimic pentru transmiterea Coranului sau pentru chemarea la bine. Coranul nu este decât îndemnare pentru toți oamenii.

(105) Multe dintre semnele care dovedesc unicitatea lui Allah sunt clare în ceruri și pe pământ, ei trec pe lângă ele întorcându-şi fața de la ele, fără să mediteze sau să ia pilde.

(106) Iar cei mai mulți dintre ei nu cred că Allah este Creatorul, Întreținătorul, Cel Care dă viață și Cel care ia viața, fără să-I facă Lui asociați, și pretind că El are copii!

(107) Oare sunt siguri politeiștii că în această lume nu va veni o pedeapsă care să-i copleșească și pe care ei nu o pot evita? Sau Ceasul să vina pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama și fără să aibă timp de pregătire? Tocmai de aceea ei nu au crezut!

(108) Spune-le - o, profetule! – celora pe care îi chemi la Allah: „Aceasta este calea mea, la care vă invit. Eu chem la Allah bizuindu-mă pe dovezi și argumente limpezi, la fel o fac și cei ce mă urmează, cei ce sunt călăuziți pe calea mea. Eu nu sunt dintre politeiști, dimpotrivă sunt dintre cei ce cred în Unicitatea lui Allah.”

(109) Şi nu am trimis înainte de tine – o, profetule - decât bărbați, nu îngeri, dintre locuitorii cetăților și nu din oamenii deșertului, cărora le-am trimis revelații, așa cum ți-am trimis și ție. Iar când neamurile lor i-au tăgăduit, le-a venit sfârșitul. Oare cei care tăgăduiesc nu umblă pe acest pământ, ca să vadă care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor? Binecuvântările primite în lumea de Apoi sunt mai bune pentru cei ce sunt cu frică de Allah în această lume, oare ei nu realizează aceasta? Așadar, să fie cu frică de Allah, să respecte poruncile Sale [cea mai mare fiind credința], și să se ferească de cele interzice, îndeosebi de asocierea lui Allah!

(110) Noi le dăm un răgaz celor care se împotrivesc profeților trimiși de Noi, nu le grăbim pedeapsa, pentru ca ei să se întoarcă. Iar atunci când pedeapsa lor întârzie și trimișii și-au pierdut nădejdea, iar necredincioșii i-au socotit mincinoși în privința pedepsei promise celor ce tăgăduiesc și izbânda credincioșilor, vine sprijinul Nostru pentru credincioși. Noi îi salvăm pe trimiși și pe credincioși de osânda care îi lovește pe tăgăduitori, iar pedeapsa Noastră nu poate fi îndepărtată de la neamul celor nelegiuiți!

(111) În povestirile trimișilor și povestirile neamurilor lor, în povestea lui Iosif și a fraților săi, sunt pilde pentru cei dăruiți cu minte. Coranul nu a născocit aceste povestiri în numele lui Allah ci, dimpotrivă, a venit să întărească cărțile cerești pogorâte de Allah, să deslușească detaliat dispozițiile religioase, să călăuzească către bine și îndurare pe credincioși, deoarece ei sunt cei care beneficiază de pildele lui.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Din virtutea lui Allah, El le dezvăluie profeților Săi o parte din cele nevăzute, pentru anumite scopuri și înțelepciuni. 2 - Predicatorul nu deține controlul inimilor robilor, pentru a le impune supunerea, ba chiar mulți dintre oameni nu sunt călăuziți.

3 - Blamarea celor care resping semnele lui Allah din acest Univers și argumentele unicități Sale, care sunt expuse în paginile Universului.

4 - Acest verset (Spuneți, aceasta este calea mea ...) a menționat unii dintre pilonii propovăduirii:

A - Existența unei metodologii: (Chem la Allah..).

B – Metodologia se bazează pe știință (Bizuindu-mă pe dovezi).

C - Existența unui propovăduitor: (Chem..) (Eu..).

D - Existența celor chemați: (Și cei ce mă urmează..).

سُورَةُ الرَّعۡدِ
آياتها ٤٣ — ترتيبها ١٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِۗ وَٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ
وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ ١ ٱللَّهُ ٱلَّذِي رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَاۖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ
كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُم
بِلِقَآءِ رَبِّكُمۡ تُوقِنُونَ ٢ وَهُوَ ٱلَّذِي مَدَّ ٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ
وَأَنۡهَٰرٗاۖ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ
ٱلنَّهَارَۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٣ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ
قِطَعٞ مُّتَجَٰوِرَٰتٞ وَجَنَّٰتٞ مِّنۡ أَعۡنَٰبٖ وَزَرۡعٞ وَنَخِيلٞ صِنۡوَانٞ
وَغَيۡرُ صِنۡوَانٖ يُسۡقَىٰ بِمَآءٖ وَٰحِدٖ وَنُفَضِّلُ بَعۡضَهَا عَلَىٰ بَعۡضٖ
ثلاثة أرباع الحزب ٢٥ فِي ٱلۡأُكُلِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٤ ۞ وَإِن تَعۡجَبۡ
فَعَجَبٞ قَوۡلُهُمۡ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدٍۗ
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡأَغۡلَٰلُ فِيٓ
أَعۡنَاقِهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٥

Surat Ar- Ra`d

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Indică puterea și forța divină și manifestările ei, dovedește că promisiunile, avertizările și legile lui Allah stau la baza schimbării.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) (Alif. Lam. Mim. Ra.) Am vorbit despre înțelesurile acestor litere la începutul surei al Baqara. Aceste versete mărețe din acest capitol în această sură, și Coranul pe care ți l-a pogorât Allah – o, trimisule – este adevărul, lipsit de controverse și fără îndoială că este de la Allah, dar cei mai mulți oameni nu cred în el, din aroganță și încăpățânare.

(2) Allah este cel care a creat cerurile pe care le vedeți înălțate fără stâlpi, apoi s-a înălțat pe tron, o înălțare menită Lui, fără adaptare sau reprezentare, apoi a supus soarele și luna beneficiilor robilor. Atât soarele cât și luna își urmează cursul până la un termen hotărât în Știința lui Allah. El orânduiește ceea ce este în ceruri și pe pământ după voia Sa, El arată semnele Sale care indică puterea divină pentru ca oamenii să fie convinși de întâlnirea cu El în ziua de Apoi și să se pregătească pentru acea zi cu fapte bune.

(3) El este Atotputernicul care a întins pământul și a creat pe el munții statornici, astfel încât să nu-i deranjeze pe oameni. Iar din toate roadele a creat perechi, precum femela și masculul la animale. El face noaptea să acopere ziua și se întunecă după ce înainte fusese lumina. În acestea sunt argumente și dovezi pentru cei care meditează la creația lui Allah. Ei sunt cei care beneficiază de aceste dovezi și argumente.

(4) Iar pe pământ sunt parcele învecinate și grădini de viță de vie, de grâne, de palmieri în tufe și câte unul de la o rădăcină. Aceste grădini și livezi sunt udate cu aceiași apă, dar gustul lor și beneficiile sunt diferite, cu toate că sunt udate de la aceeași sursă. În cele menționate sunt dovezi și argumente pentru un neam care pricepe, deoarece numai acești oameni sunt cei ce au de învățat.

(5) Și dacă tu te miri – o, trimisule – de ceva, ar trebui să te miri de necredința lor în ziua de Apoi, de vorbele lor respingătoare: „Oare după ce murim și vom fi țărână și oase putrezite, vom reînvia? Aceia sunt cei care nu cred în învierea după moarte, cei care l-au tăgăduit pe Domnul lor și au negat puterea Lui de a reda viață. Aceia sunt cei pe ale căror gâturi se vor pune lanțuri din foc în Ziua Învierii. Aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor avea sălaș veșnic, ei nu vor pieri și nici de chin nu vor scăpa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dovedesc puterea nemărginită a lui Allah, minunea creației cerurilor fără stâlpi de susținere, asta pe lângă măreția creației și vastitatea lor.

2 - Dovedesc puterea lui Allah și desăvârșirea Domniei Lui prin dovada creației, atunci când vezi planta gigantă că iese din sămânța mică și apoi este udată cu aceiași apă, însă mărimea, culoarea fructului și gustului ei variază.

3 - Faptul că Allah scoate dintr-o mica sămânță copacii mari, inexistenți înainte, este un răspuns clar pentru politeiștii care negau reînvierea. Recolectarea rămășițelor împrăștiate și descompuse de pe pământ și reînvierea lor este mai ușoară decât scoaterea unui copac dintr-o sămânță.

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِ وَقَدۡ خَلَتۡ مِن
قَبۡلِهِمُ ٱلۡمَثُلَٰتُۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغۡفِرَةٖ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلۡمِهِمۡۖ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٦ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَآ
أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦٓۗ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرٞۖ وَلِكُلِّ قَوۡمٍ
هَادٍ ٧ ٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تَحۡمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ ٱلۡأَرۡحَامُ
وَمَا تَزۡدَادُۚ وَكُلُّ شَيۡءٍ عِندَهُۥ بِمِقۡدَارٍ ٨ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ
وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡكَبِيرُ ٱلۡمُتَعَالِ ٩ سَوَآءٞ مِّنكُم مَّنۡ
أَسَرَّ ٱلۡقَوۡلَ وَمَن جَهَرَ بِهِۦ وَمَنۡ هُوَ مُسۡتَخۡفِۭ بِٱلَّيۡلِ وَسَارِبُۢ
بِٱلنَّهَارِ ١٠ لَهُۥ مُعَقِّبَٰتٞ مِّنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦ
يَحۡفَظُونَهُۥ مِنۡ أَمۡرِ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوۡمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ
مَا بِأَنفُسِهِمۡۗ وَإِذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ سُوٓءٗا فَلَا مَرَدَّ لَهُۥۚ وَمَا
لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَالٍ ١١ هُوَ ٱلَّذِي يُرِيكُمُ ٱلۡبَرۡقَ خَوۡفٗا
وَطَمَعٗا وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ ١٢ وَيُسَبِّحُ ٱلرَّعۡدُ بِحَمۡدِهِۦ
وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ مِنۡ خِيفَتِهِۦ وَيُرۡسِلُ ٱلصَّوَٰعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَن يَشَآءُ وَهُمۡ يُجَٰدِلُونَ فِي ٱللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ ٱلۡمِحَالِ ١٣

6 Politeiștii îți cer – o, trimisule - să grăbești pedeapsa lor care a întârziat și nu va veni înainte de a împlini binecuvântările pe care Allah le-a acordat. Ei au pilde în popoarele de dinainte care au fost pedepsite pentru necredința lor, de ce nu le iau în considerare? Domnul tău – o, trimisule - este Cel cu iertare pentru oameni, în pofida nelegiuirii lor. El nu grăbește pedeapsa, oferindu-le răgaz de căință, iar Domnul tău este aspru la pedeapsă cu cei ce insistă întru necredință și nu se căiesc.

7 Cei care nu cred – în încăpățânarea și negativismul lor spun: „De ce nu i s-a trimis lui Muhammed un semn de la Domnul lui, așa cum s-a trimis lui Moise și Iisus?" Dar tu – o, trimisule - ești numai un prevenitor, care îi atenționezi pe oameni de pedeapsa lui Allah, iar tu nu deții dintre aceste semne decât ceea ce îți dăruiește Allah și fiecare neam are un profet care îi ghidează pe calea cea dreaptă și îi călăuzește.

8 Allah știe ce poartă fiecare femeie în pântece sale și știe totul despre acesta. El știe ce se întâmplă în pântece, ce lipsește sau ce este prea mult, de boală și sănătate și toate lucrurile la El sunt cu măsură, nu cresc și nici nu scad.

9 Deoarece El, Preamăritul, este Știutorul celor ascunse de simțurile creației Sale și este Știutorul a celor ce simțurile lor le pot percepe. Este Măreț în numele, atributele și acțiunile Sale. Este mai presus față de creația Sa în sine și atributele Sale.

10 El știe ceea ce este vădit și ceea ce este ascuns. Pentru știința Sa sunt egali acela dintre voi – o, oameni - care ține ascuns cuvântul Său și acela care îl rostește cu glas tare, acela care stă ascuns de ochii oamenilor în întunericul nopții și acela care își etalează faptele în ziua, în amiaza mare.

11 El are îngeri care-l însoțesc unul după altul pe om, unii vin noaptea, iar alții în timpul zilei. Ei, prin porunca lui Allah, îl protejează pe om de ceea ce Allah le-a scris să-l prevină și scriu vorbele și faptele lui. Allah nu schimbă starea unor oameni, de la o stare bună la o alta nedorită, până ce ei nu schimbă starea recunoștinței ce se află în sufletele lor. Iar dacă Allah voiește un rău pentru un neam, nimeni nu poate respinge acel rău. Iar voi – o, oameni – nu aveți, în afară de Allah, un aliat care să vă ocrotească și la care să căutați adăpost de răul ce se abate asupra voastră.

12 El este Cel care vă arată – o, oameni – fulgerul care vă inspiră teamă dar, în același timp, găsiți speranța ploii, El este cel Care plăsmuiește norii cei grei încărcați de ploaie.

13 Și-L preamărește tunetul, aducându-I laudă și mulțumire, și îngerii Îl preamăresc, cu teamă de El, respect și venerație. Și El trimite trăsnetele arzătoare, cu care lovește pe cine voiește din creația sa și îl nimicește, pe când necredincioșii se ceartă în privința unicității lui Allah, în vreme ce El este de temut pentru puterea Sa față de necredincioși.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Blândețea și Iertarea lui Allah față de greșelile oamenilor, în timp cei ei sunt aroganți și îi provoacă pe profeți și trimiși. Cu toate acestea El îi înzestrează, îi binecuvântează și este blând cu ei.

2 - Măreția științei lui Allah, care știe ce este în întunericul uterul, El știe ce se întâmplă cu lichidul seminal în uter, până ce capătă o formă și se evidențiază sexul, știe de sănătatea, boala, înzestrarea și soarta embrionului, dacă va fi fericit sau necăjit, El știe tot ce se întâmplă de-a lungul anului.

3 - Marea grijă a lui Allah pentru fiii lui Adam și dovada existenței îngerilor care îi protejează și îi ocrotesc, și a altora precum cei ce scriu faptele. 4 - Allah schimbă starea robului în bine atunci când vede la el că urmează calea călăuzirii, deci călăuzirea este bazată pe cercetare.

لَهُۥ دَعۡوَةُ ٱلۡحَقِّۖ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيۡءٍ إِلَّا
كَبَٰسِطِ كَفَّيۡهِ إِلَى ٱلۡمَآءِ لِيَبۡلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ١٤ وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا
سَجۡدَة وَكَرۡهٗا وَظِلَٰلُهُم بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ۩ ١٥ قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ قُلِ ٱللَّهُۚ قُلۡ أَفَٱتَّخَذۡتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ لَا يَمۡلِكُونَ
لِأَنفُسِهِمۡ نَفۡعٗا وَلَا ضَرّٗاۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ أَمۡ هَلۡ
تَسۡتَوِي ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُۗ أَمۡ جَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُواْ كَخَلۡقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ
ٱلۡخَلۡقُ عَلَيۡهِمۡۚ قُلِ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّٰرُ ١٦ أَنزَلَ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا فَٱحۡتَمَلَ ٱلسَّيۡلُ زَبَدٗا رَّابِيٗاۖ
وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيۡهِ فِي ٱلنَّارِ ٱبۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ زَبَدٞ مِّثۡلُهُۥۚ
كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ وَٱلۡبَٰطِلَۚ فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ فَيَذۡهَبُ جُفَآءٗۖ
وَأَمَّا مَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمۡكُثُ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ
ٱلۡأَمۡثَالَ ١٧ لِلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ
لَهُۥ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓۚ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡحِسَابِ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٨

14 Numai lui Allah i se adresează chemarea unicității care, nu este împărtășită cu alții. Zeii pe care îi invocă politeiștii nu le răspund cerințelor. Rugile adresate idolilor sunt precum cel însetat, care întinde mâinile sale către apă pentru ca ea să ajungă la gura lui, fără ca ea să ajungă vreodată. La fel și rugăciunea necredincioșilor pentru idolii lor nu este decât în deșert, departe de adevăr, pentru că idolii nu le pot aduce beneficii și nici nu-i pot feri!

15 Numai lui Allah i se prosternează toți aceia care sunt în ceruri și pe pământ, fără a face distincție între credincios și necredincios. Numai că dreptcredinciosul se prosternează de bună voie, în timp ce necredinciosul se prosternează silit, firea lui îl îndeamnă să se închine voluntar. Numai lui Allah se supun umbrele tuturor creațiilor, dimineața și la asfințit.

16 Spune - o, profetule! – necredincioșilor care adoră pe lângă Allah și alți zei: „Cine este stăpânul cerurilor și al pământului și orânduitor lor?” Spune, o, profetule: „Allah este Creatorul și orânduitorul lor, iar voi acceptați acest adevăr!” Spune - o, profetule: „Şi v-ați luat voi în afară de El ocrotitori neputincioși, care nu au nici pentru ei înșiși folos și nici nu se pot apăra de rău, cum pot ei să o facă pentru alții?” Spune, o, profetule: „Oare sunt egali necredinciosul orb și credinciosul care vede? Oare sunt egale necredința, care înseamnă întuneric cu credința, care reflectă lumină? Sau i-au făcut lui Allah asociat,i care au creat ca și creația Lui, încât s-au amestecat creațiile?” Spune, o, profetule: „Numai Allah este Creatorul tuturor lucrurilor; El nu are asociați în creare, este Unicul ce merită a fi adorat și este Biruitor.”

17 Allah, pentru extirparea falsității și statornicirea dreptăți, a dat pilda apei de ploaie, care se coboară din cer până ce văile curg fiecare după dimensiunea sa, mare sau mica. Iar şuvoiul lor poartă pleava și spuma deasupra apei. Și a mai dat pilda metalelor prețioase, pe care le topesc oamenii în foc pentru a obține bijuterii cu care să se gătească. Prin aceste două exemple, Allah ne dă pilda despre Adevăr şi minciună. Neadevărul este precum pleava și spuma care plutesc la suprafață sau precum rugina care este înlăturată prin topire, iar adevărul este precum apa pură care se bea, sau face să crească fructe, fân și iarbă sau ceea ce a rămas din metalele prețioase după ce au fost purificate de mizerii și de care oamenii se folosesc. Așa cum Allah a dat aceste două pilde, El dă multe alte pilde oamenilor, pentru a evidenția adevărul de falsitate.

18 Credincioșii care au răspuns Domnului lor atunci când i-a chemat să-L asculte vor avea parte de răsplată bună, Paradisul. Însă necredincioșii care nu au răspuns chemării la unicitatea lui Allah și supunerea față de El, chiar dacă ar deține toate averile care se află pe pământ și încă pe atât, pentru a le da ca răscumpărare pentru sufletele lor, aceia care nu au răspuns chemării Lui vor da socoteală pentru toate relele, iar sălașul lor va fi Gheena, și ce rău aşternut și lăcaş este Iadul.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Politeiști greșesc atunci când cheamă și cer ajutorul altor zei afară de Allah, ei sunt precum cel ce vrea să bea apă și întinde mana către ea fără să o ia, astfel el nu o bea deoarece nu a urmat o cale corectă pentru a o dobândi.

2 - Unul dintre mijloacele de clarificare din Coran: pildele care apropie chestiunile logice de cele palpabile și oferă o imagine pentru a înțelege semnificația lor.

3 - Dovedesc că toate creațiile lui Allah se prosternează Lui de bună voie sau silite de naturalețea ghidată de instinctul de supunere față de El.

الحزب ٢٦

أَفَمَن يَعۡلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ كَمَنۡ هُوَ أَعۡمَىٰٓۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩ ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلۡمِيثَٰقَ
٢٠ وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ
وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلۡحِسَابِ ٢١ وَٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِمۡ
وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ وَيَدۡرَءُونَ
بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٢٢ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا
وَمَن صَلَحَ مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَدۡخُلُونَ
عَلَيۡهِم مِّن كُلِّ بَابٖ ٢٣ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُم بِمَا صَبَرۡتُمۡۚ فَنِعۡمَ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٢٤
وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقۡطَعُونَ
مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ
ٱللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ٢٥ ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقۡدِرُۚ وَفَرِحُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا
مَتَٰعٞ ٢٦ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ قُلۡ
إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَنۡ أَنَابَ ٢٧ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِۗ أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ ٢٨

19 **Nu sunt egali, cel care știe că ceea ce ți s-a revelat ție – o, trimisule - de către Allah este Adevărul fără de îndoială, și este credincios supus lui Allah, și cel care este orb și necredincios nesupus lui Allah, numai proprietarii minților sănătoase pot chibzui și pot lua învățăminte.**

20 **Aceia care au răspuns chemării lui Allah sunt cei care-şi împlinesc făgăduința față de Allah sau față de robii Săi, ei nu încalcă legământul făcut cu Allah sau cu alții.**

21 **Ei sunt cei care țin legătura cu tot cea ce Allah a poruncit să țină legătura dintre rude, și frica de Domnul lor îi împinge să respecte poruncile sale și să evite interdicțiile și se tem că Allah îi va judeca pentru toate păcatele lor, iar cel care va fi socotit este pierdut.**

22 **Ei sunt cei care au răbdat în supunerea lor față de Allah și în ceea ce Allah le-a scris de bine sau rău și au răbdat la ispitele lumești căutând mulțumirea Sa. Ei împlinesc Rugăciunea și din averile pe care le-am dăruit Noi, ei oferă drepturile cuvenite. Ei fac milostenie într-ascuns, departe de fățărnicie, și pe față, pentru a fi exemplu pentru alții. Ei resping răul făcut lor prin bine, iar aceia care au aceste calități vor avea parte de răsplata în Ziua de Apoi.**

23 **Răsplata lor sunt grădinile în care locuiesc fericiți într-o veșnicie. Binecuvântarea este completă atunci când li se alătură lor cei care au fost evlavioși dintre părinții, soții și copiii lor, ca să-și completeze tovărășia. Iar îngerii le aduc felicitări, intrând prin toate ușile casei lor din Paradis.**

24 **Iar îngerii, de fiecare data când intră, îi salută, spunând: „Pace voua!” adică: „Ați scăpat de rău pentru că ați răbdat în supunerea voastră și în greutățile vieți, ați răbdat față de păcate și ce bună este răsplata Casei Veșnice!”**
După ce Allah a menționat calitățile credincioșilor, El a menționat și calitățile necredincioșilor tăgăduitori, spunând:

25 **Iar aceia care încalcă făgăduința făcută lui Allah, după legământul față de El, și rup legătura de rudenie pe care Allah a poruncit să fie unită, aceia sunt cei răi ce sunt expulzați din mila lui Allah și vor avea parte de consecință rea – Iadul.**

26 **Allah dăruieşte cu prisosință cui voieşte, și îngustează la cine voieşte, așadar prisosința nu este un semn al fericirii sau iubirii lui Allah, așa cum îngustarea nu este semn de răutate. Necredincioșii se bucură de viață în această lume, ei se bizuie pe ea și se cred în siguranță, dar această viață lumească nu este decât o plăcere trecătoare față de Viața de Apoi.**

27 **Cei care nu cred în Allah și nici în semnele Sale, spun: „De ce nu a fost pogorât asupra lui Muhammed un semn vizibil de la Domnul său, care să dovedească sinceritatea sa?” Spune – o, trimisule – acelor propunători: „Allah face să rătăcească pe cine voieşte prin dreptatea Sa, și călăuzeşte către El pe cel care se căieşte prin virtutea Sa, așadar călăuzirea nu este în mâinile lor astfel încât să depindă de venirea semnelor.”**

28 **Cei care sunt călăuziți de Allah sunt cei care au crezut, inimile își găsesc liniștea în pomenirea, lauda și preamărirea lui Allah, în recitarea și ascultarea cărții Sale, și numai prin pomenirea lui Allah se liniştesc inimile.**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Încurajează o serie de virtuți legate de etică, ce conduc către Paradis. Dintre ele: vizitarea rudelor, teama de Allah, respectarea legămintelor, răbdarea, cheltuielile, a răspunde la rău cu bine, și ne avertizează de opusul acestora. 2 - Mijloacele de trai le deține Allah, iar prisosința sau îngustarea în privința mijloacelor de trai nu ar trebui să fie prilej de bucurie sau supărare, deoarece nu este o dovadă a iubirii sau indignării lui Allah față de acel rob. 3 - Călăuzirea nu este condiționată de pogorârea semnelor și miracolelor pe care politeiștii le-au cerut. 4 - Amprenta pe care Coranul o lasă în inima credinciosului este liniștea sufletească.**

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمۡ وَحُسۡنُ مَـَٔابٖ ٢٩
كَذَٰلِكَ أَرۡسَلۡنَٰكَ فِيٓ أُمَّةٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهَآ أُمَمٞ لِّتَتۡلُوَاْ
عَلَيۡهِمُ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَهُمۡ يَكۡفُرُونَ بِٱلرَّحۡمَٰنِۚ قُلۡ هُوَ رَبِّي
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ مَتَابِ ٣٠ وَلَوۡ أَنَّ قُرۡءَانٗا
سُيِّرَتۡ بِهِ ٱلۡجِبَالُ أَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ ٱلۡأَرۡضُ أَوۡ كُلِّمَ بِهِ ٱلۡمَوۡتَىٰۗ
بَل لِّلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ جَمِيعًاۗ أَفَلَمۡ يَاْيۡـَٔسِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن لَّوۡ يَشَآءُ
ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۗ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ تُصِيبُهُم
بِمَا صَنَعُواْ قَارِعَةٌ أَوۡ تَحُلُّ قَرِيبٗا مِّن دَارِهِمۡ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ وَعۡدُ
ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ٣١ وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن
قَبۡلِكَ فَأَمۡلَيۡتُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ
عِقَابِ ٣٢ أَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۗ وَجَعَلُواْ
لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلۡ سَمُّوهُمۡۚ أَمۡ تُنَبِّـُٔونَهُۥ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَم
بِظَٰهِرٖ مِّنَ ٱلۡقَوۡلِۗ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّواْ عَنِ
ٱلسَّبِيلِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٣ لَّهُمۡ عَذَابٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ٣٤

(29) Cei care cred în Allah şi săvârşesc fapte bune care îi apropie de Allah, aceia vor avea parte de o viață buna în ziua de Apoi şi o răsplată pe măsură – Paradisul.

(30) Aşa cum am trimis Noi profeți la neamurile lor înainte de tine, la fel te-am trimis – o, profetule – la poporul tău, ca să le citeşti lor Coranul pe care ți l-am revelat. Este de ajuns ca martor al sincerității tale. Însă poporul tău tăgăduieşte acest semn, deoarece ei nu cred în Cel Milostiv atunci când îi fac asociați. Spune-le, o, trimisule: „Cel Milostiv, căruia voi îi atribuiți asociați, este Stăpânul meu. Nu există altă divinitate ce merită adorată în afară de El. Eu mă încred În El şi la El este întoarcerea şi căința mea!”

(31) Dacă o carte din cărțile divine avea menirea de a muta munții, sau a despica pământul să țâşnească din el râuri şi izvoare, sau atunci când este citită celor morți să învie, această carte era fără îndoială Coranul, pe care ți l-am trimis ție –o, profetule! El este o dovadă clară, ce are o influență puternică asupra inimilor curate, însă ei o tăgăduiesc. A lui Allah este întreaga poruncă în privința miracolelor cerute şi nu numai. Şi oare nu ştiu cei care cred că Allah, dacă ar voi, i-ar călăuzi pe toți oamenii fără să le coboare semne, i-ar fi călăuzit? Însă El nu a vrut aceasta, şi nu va înceta să se abată asupra celor care nu cred o nenorocire sau să cadă în apropiere de sălaşul lor, până ce se va împlini promisiunea lui Allah şi îi va ajunge chinul dăinuitor, deoarece Allah nu lasă nerealizată promisiunea Sa atunci când vine timpul stabilit pentru ea.

(32) Şi nu eşti tu primul mesager tăgăduit de poporul său şi batjocorit, au fost luați în râs trimişi şi înainte de tine, - o, trimisule – şi au fost tăgăduiți. Însă Eu le-am dat un răgaz celor care nu au crezut în trimisul lor, până ce au ajuns să creadă că nu va veni pedeapsa făgăduită. Apoi, după acest răgaz, i-am luat pe ei cu chinuri felurite, şi cum a fost pedeapsa Mea? A fost o pedeapsă cumplită!

(33) Oare acela care deține înzestrarea fiecărui suflet şi veghează tot ceea ce dobândeşte fiecare şi o răsplăteşte pe merit, este mai îndreptățit să fie adorat, sau aceşti idoli care nu au niciun merit? Necredincioşii i-au asociat aceşti idoli lui Allah, pe nedrept. Spune-le lor, o, trimisule: „Numiți-i pe idolii pe care i-ați adorat pe lângă Allah, dacă sunteți sinceri în ceea ce pretindeți, sau vreți voi să-I vestiți Lui partenerii pe care El nu-I cunoaşte? Sau Îi vestiți Lui vorbe deşarte?” Diavolul le-a împodobit necredincioşilor faptele şi ei nu au crezut, astfel s-au îndepărtat de la Calea cea Dreaptă. Iar aceia pe care Allah îi lasă să rătăcească nu au pe nimeni călăuzitor!

(34) Ei vor avea parte de osândă în viața aceasta, vor fi ucişi sau luați prizonieri de către credincioşi, iar chinul care îi aşteaptă în Viața de Apoi va fi şi mai greu şi mai sever decât chinul lumesc, deoarece este mult mai aspru şi permanent. Iar ei nu vor avea niciun apărător care să-i protejeze de chinul lui Allah în ziua de Apoi.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Fiecare carte coborâtă de Creator a venit pentru călăuzirea oamenilor, nu pentru prezentarea miracolelor. Ele sunt supuse poruncii lui Allah. Numai El hotărăşte când şi cum vor veni.

2 - Allah îl linişteşte pe profet (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când îi vesteşte că tăgăduirea profeților de către politeişti este o practică veche.

3 - Diavolul reuşeşte să-i rătăcească pe unii dintre robi, împodobindu-le lor păcatele şi stricăciunea.

۞ الحزب ٢٦

۞ مَّثَلُ ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ
أُكُلُهَا دَآئِمٞ وَظِلُّهَاۚ تِلۡكَ عُقۡبَى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْۚ وَّعُقۡبَى
ٱلۡكَٰفِرِينَ ٱلنَّارُ ٣٥ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَفۡرَحُونَ
بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَۖ وَمِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ مَن يُنكِرُ بَعۡضَهُۥۚ قُلۡ إِنَّمَآ
أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَلَآ أُشۡرِكَ بِهِۦٓۚ إِلَيۡهِ أَدۡعُواْ وَإِلَيۡهِ مَـَٔابِ
٣٦ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ حُكۡمًا عَرَبِيّٗاۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ
مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا وَاقٖ ٣٧ وَلَقَدۡ
أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ ٣٨
يَمۡحُواْ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُۖ وَعِندَهُۥٓ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ ٣٩ وَإِن مَّا
نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ
وَعَلَيۡنَا ٱلۡحِسَابُ ٤٠ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا
مِنۡ أَطۡرَافِهَاۚ وَٱللَّهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ سَرِيعُ
ٱلۡحِسَابِ ٤١ وَقَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَلِلَّهِ ٱلۡمَكۡرُ جَمِيعٗاۖ
يَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُ كُلُّ نَفۡسٖۗ وَسَيَعۡلَمُ ٱلۡكُفَّٰرُ لِمَنۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٤٢

35 Raiului care s-a promis celor evlavioşi, care respectă poruncile Sale şi evită interdicţiile Lui, de sub palatele şi copacii lui curg râuri, roadele lui sunt veşnice, nu se risipesc precum roadele lumeşti, la fel şi umbra lui este veşnică. Aceasta este răsplata celor care au frică de Allah respectă poruncile şi evită interdicţiile Sale, iar răsplata celor necredincioşi este Focul în care vor rămâne veşnic.

36 Şi aceia cărora le-am dat Noi Tora dintre evrei şi celor cărora le-am dat Evanghelia dintre creştini, se bucură pentru ceea ce ţi s-a pogorât ţie – o, trimisule – pentru că este în armonie cu ceea ce li s-a pogorât lor. Sunt însă unele cete dintre evrei şi creştini care tăgăduiesc o parte din ceea ce ţi-am pogorât, deoarece nu este în concordanţă cu capriciile lor sau pretind ei că este schimbat sau denaturat. Spune-le - o , trimisule: „Mi-a poruncit Allah să-L ador numai pe El şi să nu-I fac Lui asociaţi, Lui îi aparţin şi la El este întoarcerea mea şi acestea sunt mesajele cu care au venit Tora şi Biblia!”

37 Aşa cum am pogorât cărţile precedente în limba popoarelor la fel ţi-am pogorât ţie – o, trimisule - Coranul, o călăuză către Adevăr în limba arabă. Dacă tu – o, trimisule - vei urma poftele oamenilor cărţi care au şters ceea ce nu le era pe plac, după ştiinţa ce a venit la tine, după ce Allah te-a învăţat, nu vei avea tu nici ocrotitor care să te sprijine şi să te ajute împotriva duşmanilor tăi şi nici apărător să ferească de chinul lui Allah!

38 Am trimis Noi profeţi şi mai înainte de tine – o, trimisule – fiinţe umane, deci nu eşti primul trimis. Noi le-am dat lor soaţe şi urmaşi, la fel ca toate celelalte fiinţe şi nu i-am făcut îngeri care nu se căsătoresc şi nu au urmaşi, iar tu eşti unul dintre acei profeţi care se căsătoresc şi au copii! De ce oare se miră politeiştii de fiinţa ta? Nu se cuvine ca un trimis să vină cu un semn de la el decât cu voia lui Allah, fiecare soroc a fost înscris într-o carte şi are un ceas ce nu va avansa, dar nici nu va întârzia.

39 Allah şterge ceea ce vrea să elimine din bine sau rău, fericire sau mâhnire sau altele, sau întăreşte ceea ce voieşte dintre ele, şi la El se află Tablele Păstrate, o referinţă pentru toate acestea. Iar ceea ce se vede din cele şterse sau întărite sunt în conformitate cu ceea ce este scris în ea.

40 Şi de îţi vom arăta ţie – o, trimisule - o parte din chinul promis înainte de moartea ta, este voinţa Noastră, sau de te vom lua pe tine la Noi, înainte de a-ţi arăta, tu ai datoria să propovăduieşti ceea ce ţi-am poruncit Noi. Tu nu ai datoria să-i răsplăteşti sau să-i socoteşti, numai Nouă ni se cuvine să o facem.

41 Oare nu văd aceşti necredincioşi că Noi venim cu porunca Noastră pe pământul lor şi îl îngustăm prin răspândirea islamului şi cucerirea lui de către credincioşi? Allah judecă şi hotărăşte după voia Sa printre robi, iar nimeni nu poate interveni să schimbe sau să împiedice judecata Sa şi El este repede la socotire. El îi trage la răspundere pe cei dintâi şi cei ce au venit din urmă, într-o singură zi.

42 Popoarele de dinaintea lor au viclenit împotriva trimişilor şi au tăgăduit mesajul lor, însă ce au putut să le facă cu toată viclenia lor? Nimic, deoarece adevărata orânduială este a lui Allah. Aşa cum El ştie ceea ce dobândeşte fiecare suflet şi îi va răsplăti pentru cele făptuite şi atunci vor şti cât de mult au greşit, prin necredinţa lor, şi vor vedea ei câtă dreptate au avut credincioşii, care vor avea parte de răsplată bună în Paradis.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Încurajează dobândirea Paradisului prin a-i prezenta binecuvântările, râuri curgătoare, înzestrare neîntreruptă şi umbră.

2 - Gravitatea urmării poftelor după ce a fost înştiinţat că ele sunt una din cauzele pedepsirii lui Dumnezeu.

3 - Afirmarea că profeţii sunt fiinţe umane, au soaţe şi urmaşi, şi că profetul nostru (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu este primul profet, ci el era asemănător cu aceştia.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَسۡتَ مُرۡسَلٗاۚ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا
بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ وَمَنۡ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡكِتَٰبِ ٤٣

سُورَةُ إِبۡرَاهِيمَ — ترتيبها ١٤ — آياتها ٥٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلرۚ كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ لِتُخۡرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ
إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ١
ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَوَيۡلٞ
لِّلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٖ شَدِيدٍ ٢ ٱلَّذِينَ يَسۡتَحِبُّونَ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا عَلَى ٱلۡأٓخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ٣ وَمَآ
أَرۡسَلۡنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمۡۖ
فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ
ٱلۡحَكِيمُ ٤ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنۡ أَخۡرِجۡ
قَوۡمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَذَكِّرۡهُم بِأَيَّىٰمِ
ٱللَّهِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ٥

(43) Cei care nu cred spun: „Tu – o, Muhammed - nu eşti un trimis!” Spune-le – o, trimisule: „Allah este de ajuns ca martor între mine şi voi, despre faptul că sunt trimis de către Domnul meu la voi, iar cei ce au ştiinţa cărţilor cereşti, unde am fost pomenit, sunt martori şi ei. Odată ce Allah este martor al sincerităţii cuiva, nu-i va dăuna cu nimic negarea mincinoşilor.”

Surat Ibrahim

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Prezintă rolul profeţilor şi dorinţa lor de a scoate oamenii din întunericul politeismului la lumina monoteismului, în pofida neascultării poporului lor, pentru a-l întării pe profet (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi pentru a-i avertiza pe cei nedrepţi.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Alif. Lam. Ra. Am vorbit despre înţelesurile literelor asemănătoare acestora în capitolul Baqara. Acest Coran este o Carte pe care Noi ţi-am pogorât-o ţie – o, trimisule - pentru ca tu să-i scoţi pe oameni din necredinţă, ignoranţă şi rătăcire la credinţă, ştiinţă şi călăuzire, la religia islamului care este calea lui Allah cel Puternic ce nu poate fi învins şi este vrednic de laudă.

(2) Allah este singurul care deţine împărăţia cerurilor şi a pământului, El este unicul ce merită adorat, nimeni din creaţia Sa nu-I este asociat, iar cei care tăgăduiesc vor primi o pedeapsă puternică.

(3) Cei care nu cred iubesc această viaţă lumească cu plăcerile ei trecătoare mai mult decât Viaţa de Apoi cu toate că plăcerile ei sunt veşnice. Ei îi împiedică pe oameni de la calea lui Allah şi caută să le-o prezinte într-un mod strâmb şi denaturat, falsificând adevărul, astfel încât oamenii să nu o urmeze. Cei care deţin aceste calităţi se află într-o rătăcire adâncă, departe de adevăr şi dreptate.

(4) Şi Noi nu am trimis niciun profet decât cu limba neamului său, pentru a face mai uşor pentru ei să înţeleagă mesajul lui Allah, Noi nu i-am trimis să-i silească la credinţă, Allah rătăceşte pe cine voieşte prin dreptate Sa şi călăuzeşte pe cine doreşte prin virtutea Sa, El este cel Puternic ce nu poate fi învins, cel Înţelept în creaţia şi orânduiala Sa.

(5) Noi l-am trimis pe Moise şi l-am întărit cu semnele Noastre ce dovedesc sinceritatea sa şi faptul că este trimis de Domnul său. Noi i-am poruncit să-şi scoată neamul din necredinţă şi ignoranţă la credinţă şi cunoaştere, şi i-am poruncit să le amintească de zilele lui Allah în care au fost binecuvântaţi. În acele zile sunt dovezi clare ale unicităţi lui Allah, a puterii Sale nemărginite, a dărniciei faţă de credincioşi şi acestea sunt cele ce îi ajută pe răbdători să fie supuşi lui Allah şi să-I mulţumească necontenit.

Dintre pildele acestor versete:

1 - **Scopul revelării Coranului este de ai călăuzi pe oameni, să-i scoată pe aceştia din întunericul falsităţii la lumina adevărului.**

2 - **Profeţii sunt trimişi să predice în limba poporului lor, deoarece este mai uşor să înţeleagă, să accepte şi să practice.**

3 - **Datoria profeţilor este de a-i ghida pe oamenii şi de a-i scoate din întuneric la lumină.**

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ
إِذۡ أَنجَىٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي
ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٦ وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكُمۡ
لَئِن شَكَرۡتُمۡ لَأَزِيدَنَّكُمۡۖ وَلَئِن كَفَرۡتُمۡ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٞ ٧ وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِن تَكۡفُرُوٓاْ أَنتُمۡ وَمَن فِي
ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ٨ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ
ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ
مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَا يَعۡلَمُهُمۡ إِلَّا ٱللَّهُۚ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم
بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَرَدُّوٓاْ أَيۡدِيَهُمۡ فِيٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَقَالُوٓاْ إِنَّا كَفَرۡنَا
بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ وَإِنَّا لَفِي شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَنَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ ٩
نصف الحزب ٢٦ ۞ قَالَتۡ رُسُلُهُمۡ أَفِي ٱللَّهِ شَكّٞ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
يَدۡعُوكُمۡ لِيَغۡفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرَكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ
مُّسَمّٗىۚ قَالُوٓاْ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأۡتُونَا بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ١٠

6 Și adu-ți aminte – o, trimisule - când Moise a respectat porunca Domnului și a zis neamului său din fiii lui Israel, amintindu-le binecuvântările primite de la Allah: „O, neam al meu, aduceți-vă aminte de binefacerea lui Allah asupra voastră, când El v-a izbăvit de clanul lui Faraon și v-a ferit de răul lui, care v-a supus la mare chin, atunci când i-a măcelărit pe fiii voștri ca nu cumva vreunul dintre ei să pună stăpânire pe împărăția sa și le-a lăsat în viață pe femeile voastre pentru a le înjosi și umili!” Şi în aceasta a fost pentru voi mare încercare de răbdare și Allah v-a răsplătit pentru răbdarea voastră și v-a salvat de clanul Faraonului.

7 Şi le-a mai spus Moise: «Aduceți-vă aminte când Domnul vostru a vestit: „Dacă veți mulțumii lui Allah pentru binefacerile pe care vi le-a dăruit și pe care le-am menționat, vă va înmulți binefacerile prin virtutea Sa, iar de veți tăgădui binefacerile și nu veți mulțumi, să știți că pedeapsa Lui este aspră pentru cel ce neagă binefacerile și nu mulțumește!”»

8 Şi a zis Moise neamului său: „O, poporul meu, dacă voi și toți cei de pe pământ sunteți nerecunoscători, să știți că dauna necredinței se întoarce asupra voastră, doară Allah Îşi este Sieşi Deajuns, El este Cel Vrednic de Laudă, nu-I este de folos credința credincioșilor și nici nu-I dăunează necredință tăgăduitorilor!”

9 Nu v-a venit vouă – o, necredincioşilor - vestea pedepsei popoarelor de dinaintea voastră: neamul lui Noe, ’Ad neamul lui Hud şi Thamud, neamul lui Salih, și cei de după ei, care sunt nenumeroși și pe care numai Allah îi ştie? Trimişii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei și-au dus mâinile la gurile lor, mușcându-și degetele de furia față de profeți, și au zis: „Noi nu credem în mesajul cu care ați fost trimiși și suntem într-o îndoială tulburătoare în privința mesajului la care ne chemați.”

10 Trimişii lor au zis, în replică: „Aveți voi îndoială în privința Unicității lui Allah și adorarea Sa? El este Creatorul cerurilor și al pământului, pe care le-a creat fără exemplu precedent! El vă cheamă la credință, ca să vă ierte o parte din păcatele voastre și vă dă vouă răgaz până la un termen hotărât în această viață lumească!” Popoarele lor le-au răspuns: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi, nu aveți nimic deosebit și voiți să ne abateți de la ceea ce adorau părinții noștri! Aduceți-ne un semn clar care să dovedească sinceritatea voastră în privința a ceea ce pretindeți – că sunteți trimișii lui Allah!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Unul dintre mijloacele de chemare este acela de a reaminti celor chemați binecuvântările lui Allah, îndeosebi dacă este asociat cu un har mare, cum ar fi victoria asupra dușmanului său sau scăparea de el.

2 - Este o virtute a lui Allah că El a promis robilor Săi să le înmulțească binefacerile atunci când ei mulțumesc. Pe de altă parte, pedeapsa Lui este pentru cei care nu cred.

3 - Necredința robilor nu dăunează lui Allah nimic, așa cum credința lor nu îi adaugă nimic, El Îşi este Sieşi Deajuns.

قَالَتۡ لَهُمۡ رُسُلُهُمۡ إِن نَّحۡنُ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأۡتِيَكُم
بِسُلۡطَٰنٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
١١ وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدۡ هَدَىٰنَا سُبُلَنَاۚ وَلَنَصۡبِرَنَّ
عَلَىٰ مَآ ءَاذَيۡتُمُونَاۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ
١٢ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِرُسُلِهِمۡ لَنُخۡرِجَنَّكُم مِّنۡ أَرۡضِنَآ
أَوۡ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۖ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَيۡهِمۡ رَبُّهُمۡ لَنُهۡلِكَنَّ
ٱلظَّٰلِمِينَ ١٣ وَلَنُسۡكِنَنَّكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۚ
ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ١٤ وَٱسۡتَفۡتَحُواْ
وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ ١٥ مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسۡقَىٰ
مِن مَّآءٖ صَدِيدٖ ١٦ يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأۡتِيهِ
ٱلۡمَوۡتُ مِن كُلِّ مَكَانٖ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٖۖ وَمِن وَرَآئِهِۦ
عَذَابٌ غَلِيظٞ ١٧ مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡۖ أَعۡمَٰلُهُمۡ
كَرَمَادٍ ٱشۡتَدَّتۡ بِهِ ٱلرِّيحُ فِي يَوۡمٍ عَاصِفٖۖ لَّا يَقۡدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُواْ عَلَىٰ شَيۡءٖۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ ١٨

11 **Trimișii lor le-au răspuns: „Într-adevăr, noi nu suntem decât niște oameni ca și voi și recunoaștem acest lucru, faptul că suntem asemănători nu înseamnă că trebuie să fim similari în toate. Allah binecuvântează pe cine voiește El dintre robii Săi și îi alege ca profeți peste oameni, iar noi nu putem să vă aducem semnele cerute când vrem noi, decât cu voia lui Allah, numai Allah are putere peste toate, așadar numai în Allah se încred credincioșii în toate treburile lor.**

12 **Și ce opreliște sau scuză avem să nu ne încredem în El? Doară El ne-a călăuzit pe cea mai bună și evidentă cale, așadar noi vom îndura chinurilor voastre, vom răbda tăgăduirii și batjocuri și în Allah trebuie să se încreadă cei care se încred!”**

13 **Cei care nu cred din neamurile trimișilor atunci când nu au putut da replica dovezilor, au spus: „Noi vă vom alunga din țara noastră, dacă nu renunțați la religia voastră și vă întoarceți la religia noastră!” Dar Allah, pentru a-I întări, le-a revelat: „Noi îi vom nimici pe cei nelegiuiți, cei care l-au tăgăduit pe Allah și pe trimișii Lui.**

14 **Și vă vom stabili pe voi – o, trimișilor și cei ce vă urmează - pe acest pământ, după ce îi nimicim pe ei! Aceasta, nimicirea tăgăduitorilor și statornicirea credincioșilor pe pământ după nimicirea lor, este pentru cei ce conștientizează măreția Mea, se tem de prezența Mea și se tem de amenințarea Mea.”**

15 **Profeții au cerut de la Allah să-i ajute împotriva dușmanilor lor, iar fiecare trufaș care s-a opus adevărului și nu l-a urmat cu toate că era evident, a fost învins.**

16 **În fața acestui arogant, în Ziua Învierii, este Iadul ce îl așteaptă, și va fi el adăpat cu puroiul care se scurge de la cei din Iad. El nu-i ține de sete și el este pedepsit cu setea și alte forme de chin.**

17 **El o va sorbi cu înghițituri mici deoarece este amară, fierbinte și alterată. El abia o poate înghiți, iar moartea îl cuprinde din toate părțile, de chinul suferit. El nu va muri, să scape de suferință, ci va rămâne în viață, să sufere și îl va aștepta pe el osândă dureroasă.**

18 **Pilda acelora care nu cred în Domnul lor este că faptele lor bune, milosteniile, actele de caritate, îndurarea față de cei slabi sunt ca cenușa în care suflă vântul puternic într-o zi furtunoasă. Ele sunt purtate cu putere și răspândite peste tot până ce nu rămâne nicio urmă de la ele, la fel sunt și faptele necredincioșilor, risipite de necredința lor. Astfel ei nu vor avea niciun folos în Ziua Învierii. Aceasta este soarta faptelor ce nu au fost clădite pe o credință, rătăcirea cea îndepărtată de calea adevărului.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Profeții și mesagerii sunt ființe umane dintre fii lui Adam, numai că Allah Preaînaltul i-a binecuvântat dăruindu-le mesajul și i-a ales dintre fii lui Adam.

2 - Propovăduitorul care dorește schimbarea trebuie să știe că se va lovi de multe obstacole, inclusiv expulzarea, exilul, chinul fizic și verbal.

3 - Propovăduitorilor și celor neprihăniți li se promite victoria și guvernarea acestui pământ.

4 - Afirmă anularea faptelor bune a necredincioșilor și faptul că nu sunt luate în considerare din pricina necredinței lor.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ إِن يَشَأۡ
يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَأۡتِ بِخَلۡقٖ جَدِيدٖ ١٩ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٖ
٢٠ وَبَرَزُواْ لِلَّهِ جَمِيعٗا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ
إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا مِنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ
مِن شَيۡءٖۚ قَالُواْ لَوۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيۡنَٰكُمۡۖ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ
أَجَزِعۡنَآ أَمۡ صَبَرۡنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٖ ٢١ وَقَالَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لَمَّا
قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ إِنَّ ٱللَّهَ وَعَدَكُمۡ وَعۡدَ ٱلۡحَقِّ وَوَعَدتُّكُمۡ
فَأَخۡلَفۡتُكُمۡۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنٍ إِلَّآ
أَن دَعَوۡتُكُمۡ فَٱسۡتَجَبۡتُمۡ لِيۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓاْ أَنفُسَكُمۖ
مَّآ أَنَا۠ بِمُصۡرِخِكُمۡ وَمَآ أَنتُم بِمُصۡرِخِيَّۖ إِنِّي كَفَرۡتُ
بِمَآ أَشۡرَكۡتُمُونِ مِن قَبۡلُۗ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ٢٢ وَأُدۡخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡۖ تَحِيَّتُهُمۡ
فِيهَا سَلَٰمٌ ٢٣ أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا كَلِمَةٗ طَيِّبَةٗ
كَشَجَرَةٖ طَيِّبَةٍ أَصۡلُهَا ثَابِتٞ وَفَرۡعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٢٤

19 Oare nu vezi – o, omule - că Allah a creat cerurile şi pământul în adevăr? Nu le-a creat fără rost, dacă El ar vrea, - o, oameni - v-ar face să dispăreți şi ar aduce făpturi noi care să-L adore şi să-I fie supuşi, iar acest fapt nu este greu pentru El!

20 Pedepsirea voastră şi aducerea de făpturi noi nu este un lucru greu pentru Allah, El este cu putere peste toate, nimic nu-I este imposibil Lui.

21 Şi toate creaturile vor ieşi din morminte şi se vor înfățişa dinaintea lui Allah în Ziua Învierii, iar cei slabi, ce i-au urmat pe căpeteniile lor, vor spune: „Noi – o, căpetenii - v-am urmat pe voi, v-am respectat poruncile şi ne-am delăsat de ceea ce ne-ați oprit, oare puteți voi să îndepărtați chinul lui Allah de noi?”Au spus căpeteniile: „Dacă ne-ar fi călăuzit Allah, v-am fi călăuzit şi noi, şi ne-am fi salvat cu toții, însă noi am rătăcit şi v-am rătăcit şi pe voi, acum e totuna pentru noi de suntem mâhniți ori răbdăm chinului, deoarece nu este pentru noi scăpare de chin!”

22 Iar când oamenii paradisului vor intra în Paradis şi cei sortiți Iadului vor intra în Iad, Şeitan spune: „Allah v-a făcut vouă o făgăduință adevărată şi a respectat-o, iar eu v-am făcut o făgăduință falsă şi nu am ținut-o. Eu nu am avut nicio putere în viața lumească asupra voastră, să vă silesc la necredință sau rătăcire, decât că eu v-am chemat la necredință şi am împodobit-o pentru voi, iar voi m-ați urmat în grabă, aşadar nu mă mustrați pentru rătăcirea voastră, ci mustrați-vă pe voi înşivă! Eu nu vă pot fi de nici un ajutor, nu pot îndepărta pedeapsa voastră şi nici voi nu-mi puteți fi de niciun ajutor. Eu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut asociat al lui Allah!” Nelegiuiții, care I-au făcut asociați lui Allah şi nu au crezut în El vor avea parte de osândă dureroasă în ziua de Apoi.

Când Allah a menționat soarta necredincioşilor în Ziua Judecății, el a pomenit despre soarta credincioşilor drept încurajare şi a spus:

23 Spre deosebire de soarta celor nelegiuiți, cei care cred şi fac fapte bune vor intra în grădini de sub palatele şi copacii cărora curg râuri şi în ele vor sălăşlui veşnic, cu voia Stăpânului lor. Aici ei se salută reciproc, îi salută îngerii şi îi salută Domnul lor, iar salutul lor este: „Pace!”

24 Nu vezi – o, trimisule - ce pildă a dat Allah pentru cuvântul unicității: „Nu există altă divinitate afară de Allah”, atunci când l-a asemănat cu un pom bun – curmalul, cu rădăcina adânc înfiptă în pământ de unde soarbe apa prin venele sale, iar crengile se înalță spre cer sorbind roua şi respirând aerul proaspăt!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Prezință consecințele rele ale celui ce a urmat cât şi acelui urmat, atunci când sunt pe o cale greşită.

2 - Declarația că diavolul este cel mai mare duşman al fiilor lui Adam şi că el este un mincinos slab, nu deține nimic în Ziua Învierii nici pentru el şi nici pentru cei ce l-au urmat.

3 - Şeitan mărturiseşte că promisiunea lui Allah este adevărată şi că promisiunea lui este este minciună pură.

4 - Aseamănă cuvântul monoteismului cu un copac cu fructe bune, ramuri înalte şi rădăcini fixe.

تُؤۡتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينِۭ بِإِذۡنِ رَبِّهَاۗ وَيَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٥ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٖ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجۡتُثَّتۡ مِن فَوۡقِ ٱلۡأَرۡضِ مَا لَهَا مِن
قَرَارٖ ٢٦ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡقَوۡلِ ٱلثَّابِتِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَۚ وَيَفۡعَلُ ٱللَّهُ
ثلاثة أرباع الحزب ٢٦ مَا يَشَآءُ ٢٧ ۞ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ كُفۡرٗا
وَأَحَلُّواْ قَوۡمَهُمۡ دَارَ ٱلۡبَوَارِ ٢٨ جَهَنَّمَ يَصۡلَوۡنَهَاۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡقَرَارُ ٢٩ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا لِّيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِهِۦۗ قُلۡ
تَمَتَّعُواْ فَإِنَّ مَصِيرَكُمۡ إِلَى ٱلنَّارِ ٣٠ قُل لِّعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ يُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ
مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا بَيۡعٞ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ٣١ ٱللَّهُ ٱلَّذِي
خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ
بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡفُلۡكَ لِتَجۡرِيَ
فِي ٱلۡبَحۡرِ بِأَمۡرِهِۦۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡأَنۡهَٰرَ ٣٢ وَسَخَّرَ لَكُمُ
ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ دَآئِبَيۡنِۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ ٣٣

(25) Acest pom bun dă roadele sale bune tot timpul prin ordinul Domnului ei și Allah Preaînaltul dă pilde oamenilor pentru ca ei să-şi aducă aminte.

(26) Iar pilda cuvântului politeismului rău este asemeni copacului hanzal, care a fost smuls de pe fața pământului și care nu mai are pic de statornicie și nici nu se ridică la cer. El moare și este purtat de vânt, la fel și cuvântul necredinței este sortit pieririi și nu se înalță pentru proprietarul ei la Allah.

(27) Allah îi întăreşte pe cei care cred prin cuvântul hotărât al monoteismului atât în viața aceasta, până ce mor întru credință, cât și în mormânt când este întrebat și este statornicit în Viața de Apoi. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuiți, pentru necredința și politeismul lor, și Allah face ceea ce voiește, rătăcește pe cel ce merită rătăcit prin dreptatea sa și călăuzește pe cel ce merită călăuzirea prin virtutea Lui, Și nimeni nu-I poate impune nimic.

(28) I-ai văzut pe cei care nu au crezut în Allah și nici în trimisul Său dintre cei din Quraiș atunci când au negat binecuvântările lui Allah cum ar fi siguranța în Mecca, și au negat profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei au negat binecuvântările lui Allah atunci când au respins ceea ce le-a venit de la Domnul lor, și i-au adus pe cei ce i-au urmat în casa pieririi.

(29) Casa pieririi este Iadul în care ei intră și gustă căldura lui și ce sălaș rău este el!

(30) Politeiștii i-au făcut lui Allah semeni, care să-i ducă în rătăcire pe cei care urmează calea Lui. Spune-le – o, trimisule: „Bucurați-vă de plăcerile voastre și de răspândirea îndoielilor în această viață, deoarece întoarcerea voastră în ziua de Apoi va fi Focul, nu aveți alt lăcaș."

(31) Spune – o, trimisule – credincioșilor: „O, voi credincioșilor, împliniți rugăciunea și cheltuiți din ceea ce v-a înzestrat Allah, cheltuielile datorate și opționale, în secret de teama aroganței și în mod vădit, poate veți fi exemplu pentru alții, înainte de a veni Ziua în care nu va fi nici comerț și nici răscumpărare de pedeapsa lui Allah și nici prietenie pe baza căreia să mijlocească unii pentru alții.

(32) Allah este Cel care a creat cerurile şi pământul, fără să aibă un exemplu anterior, și a pogorât din cer apa de ploaie cu care scoate pentru voi soiuri de roade drept mijloc de viețuire – o, oameni. El a supus pentru voi corăbiile care plutesc pe mare la porunca Sa şi a supus pentru voi râurile pentru ca voi să beți din ele, să adăpați animale voastre și să udați ogoarele.

(33) Şi a supus pentru voi Soarele şi Luna, amândouă urmându-şi cursul fără oprire, şi a supus pentru voi noaptea şi ziua urmându-se una pe alta, noaptea pentru somnul vostru și ziua pentru activitățile voastre.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cuvântul necredinței este asemănat cu arborele Hanzal târâtor, el nu se ridică, nu dă roade și nici nu rezistă mult.

2 - Legătura dintre porunca de a se ruga, danie și menționarea zilei de Apoi, sunt indice că ele stau la baza izbânzii.

3 - Numirea unor mari binecuvântări indică dimensiunea necredinței unora dintre fiii lui Adam, care tăgăduiesc binecuvântările lui Allah.

وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُۚ وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ
لَا تُحْصُوهَآۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ٣٤ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ
رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا وَٱجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ
ٱلْأَصْنَامَ ٣٥ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِۖ فَمَن
تَبِعَنِي فَإِنَّهُۥ مِنِّيۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٣٦ رَّبَّنَآ
إِنِّيٓ أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ
ٱلْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱجْعَلْ أَفْـِٔدَةً مِّنَ ٱلنَّاسِ
تَهْوِيٓ إِلَيْهِمْ وَٱرْزُقْهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
٣٧ رَبَّنَآ إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُۗ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
مِن شَيْءٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٣٨ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي
وَهَبَ لِي عَلَى ٱلْكِبَرِ إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ
ٱلدُّعَآءِ ٣٩ رَبِّ ٱجْعَلْنِي مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِيۚ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ٤٠ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
يَوْمَ يَقُومُ ٱلْحِسَابُ ٤١ وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
ٱلظَّٰلِمُونَۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَٰرُ ٤٢

(34) Și v-a dat El din toate câte le-ați cerut, și din ceea ce nu ați cerut. Și de ați socoti binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra, pentru că sunt foarte multe. Cele ce au fost menționate sunt unele dintre ele, însă omul este cu adevărat nelegiuit față de sufletul său și tăgăduitor al binecuvântărilor lui Allah Preaînaltul.

(35) Și aduți aminte – o, trimisule – când Avraam după ce l-a lăsat pe fiul său Ismail și mama sa Hagar în Mecca, a zis: „Doamne, fă această țară [Mecca], care îmi găzduiește familia, un loc sigur, unde sângele nu este vărsat și nimeni nu este nedreptățit și fereşte-mă pe mine și pe fiii mei de adorarea idolilor!

(36) Doamne, idolii au dus în rătăcire pe mulți oameni, ei au crezut că aceștia vor mijloci pentru ei și au fost ispitiți astfel au ajuns să-i adore pe lângă Allah. Cel ce mă va urma dintre oameni în unicitatea lui Allah și supunerea față de El este dintre aliații și urmașii mei, iar cel ce se împotriveşte și nu mi se va supune în privința unicității și supunerii, Tu – o, Allah – doară ierți păcatele celor ce dorești și ești Îndurător cu ei.

(37) Doamne, eu am aşezat o parte din urmașii mei, fiul meu Ismail și urmașii lui într-o vale [Mecca] fără verdeață și fără apă în apropiere de Casa Ta cea Sfântă. Doamne, i-am așezat lângă casa Ta pentru a împlini ei Rugăciunea în ea – o, Allah -, fă inimile oamenilor să încline către ei și către această casă, și dă-le lor din roade spre viețuire, poate că ei vor mulțumi pentru aceste binecuvântări.

(38) Doamne, Tu ştii și ce ținem ascuns și ce lăsăm să se vadă, căci nu-I este nimic ascuns lui Allah, nici pe pământ și nici în cer, El știe sărăcia noastră și nevoia noastră, de El nimic nu este ascuns.

(39) Lauda și mulțumirea se cuvine numai lui Allah, Cel care mi-a răspuns rugii și mi-a dăruit mie, în ciuda bătrâneților mele, pe Ismail de la Hagar, și pe Isaac de la Sarah, Domnul meu este cel care aude rugăciunile celor care se roagă.

(40) O, Doamne, fă-mă dintre cei care împlinesc rugăciunea cu sârguință, și dintre urmașii mei cei care o împlinesc, Doamne, răspunde rugii mele și primește-o.

(41) Doamne, iartă-mi mie păcatele și iartă păcatele părinților mei, [a făcut această rugă înainte să știe că tatăl lui este dușmanul lui Allah, iar când s-a convins că este dușmanul lui Allah s-a dezis de el] și iartă păcatele dreptcredincioșilor în Ziua în care oamenii vor da socoteală în fața Domnului lor.

(42) Să nu crezi – o, trimisule – că atunci când pedeapsa nelegiuiților a întârziat, Allah nu este cu luare aminte la ceea ce săvârşesc nelegiuiții, când ei neagă și opresc de la calea lui Allah. Dimpotrivă, El știe aceasta deoarece nimic nu-I este ascuns Lui, însă El doar le dă lor răgaz până în Ziua Învierii, acea zi în care privirile lor vor fi ridicate de spaima celor văzute.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Prezintă virtutea orașului Mecca pentru care s-a rugat profetul Avraam (pacea fie asupra sa).

2 - Omul, indiferent de statutul dobândit în ceea ce privește supunerea și adorarea lui Allah, trebuie să se teamă pentru el, familia sa și urmașii săi de pericolul politeismului.

3 - Ruga profetului Avraam (pacea fie asupra sa) indică faptul că robul, indiferent de statutul său va depinde de Allah și va avea nevoie de El.

4 - Din metodele de educație: Ruga pentru copii, pentru credința lor, pentru comportamentul lor și pentru împlinirea responsabilităților religioase.

مُهۡطِعِينَ مُقۡنِعِي رُءُوسِهِمۡ لَا يَرۡتَدُّ إِلَيۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡۖ
وَأَفۡـِٔدَتُهُمۡ هَوَآءٞ ٤٣ وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوۡمَ يَأۡتِيهِمُ ٱلۡعَذَابُ
فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رَبَّنَآ أَخِّرۡنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖ نُّجِبۡ
دَعۡوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَۗ أَوَلَمۡ تَكُونُوٓاْ أَقۡسَمۡتُم مِّن قَبۡلُ
مَا لَكُم مِّن زَوَالٖ ٤٤ وَسَكَنتُمۡ فِي مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ
أَنفُسَهُمۡ وَتَبَيَّنَ لَكُمۡ كَيۡفَ فَعَلۡنَا بِهِمۡ وَضَرَبۡنَا لَكُمُ
ٱلۡأَمۡثَالَ ٤٥ وَقَدۡ مَكَرُواْ مَكۡرَهُمۡ وَعِندَ ٱللَّهِ مَكۡرُهُمۡ
وَإِن كَانَ مَكۡرُهُمۡ لِتَزُولَ مِنۡهُ ٱلۡجِبَالُ ٤٦ فَلَا
تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخۡلِفَ وَعۡدِهِۦ رُسُلَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٞ
ذُو ٱنتِقَامٖ ٤٧ يَوۡمَ تُبَدَّلُ ٱلۡأَرۡضُ غَيۡرَ ٱلۡأَرۡضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُۖ
وَبَرَزُواْ لِلَّهِ ٱلۡوَٰحِدِ ٱلۡقَهَّارِ ٤٨ وَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ
مُّقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ٤٩ سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٖ وَتَغۡشَىٰ
وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ٥٠ لِيَجۡزِيَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٥١ هَٰذَا بَلَٰغٞ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُواْ بِهِۦ
وَلِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَلِيَذَّكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٥٢

(43) Când oamenii vor ieși din mormintele lor în grabă către cel care face chemarea, cu capetele ridicate, privesc cu teamă către cer, iar privirile lor rămân țintite acolo și nu se întorc către ei, rămân fixate de teama celor văzute, iar inimile lor sunt goale, fără de minte și nici nu înțeleg de groaza celor văzute.

(44) Avertizează-i – o, trimisule - pe oameni de chinul zilei de Apoi, și în ziua aceia cei care au fost nedrepți față de sufletele lor prin necredință și asocierea lui Allah, vor spune: „Doamne, păsuiește-ne pe noi, întârzie pedeapsa noastră și întoarce-ne pe noi la viață pentru un timp scurt, ca să răspundem chemării Tale și să-i urmăm pe profeții pe care i-ai trimis la noi!” Răspunsul nu întârzie să vină, drept mustrare pentru ei: „Nu ați jurat în această lume că nu vă duceți de la ea la Viața de Apoi, tăgăduind învierea de după moarte?”

(45) Voi locuiți în sălașurile celor care au fost nelegiuiți față de ei înșiși, prin necredința lor, cum au fost poporul lui Hud și Salih și vi s-a arătat vouă limpede ce am făcut cu ei. Noi v-am dat vouă pilde în Cartea lui Allah pentru, ca voi să luați aminte însă nu ați făcut-o.

(46) Cei care au locuit în sălașurile celor nelegiuiți, au plăsmuit ei vicleșug pentru a-l ucide pe profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru a opri chemarea sa, însă Allah știe ce plănuiesc ei, deoarece El știe tot, iar vicleșugul lor este mediocru, întrucât nu înlătură munții și nici altceva, deoarece este slab spre deosebire de vicleșugul lui Allah pentru ei.

(47) Și să nu socotești – o, trimisule - că Allah, Cel care a promis susținere profeților Săi și răspândirea religiei, nu-și ține făgăduința făcută trimișilor Săi! Allah este Puternic și nimic nu-l poate opri, El îi va susține pe aliații Săi, și este răzbunător față de dușmanii Săi și dușmanii trimișilor săi.

(48) Această răzbunare față de necredincioși va fi în În Ziua Învierii, ziua în care pământul va fi schimbat cu un altul alb, curat, și cerurile se schimbă cu altele, și ei oamenii ies din mormintele lor cu corpurile și faptele lor, și se vor înfățișa dinaintea lui Allah, Cel ce deține împărăția și măreția absolută, Biruitorul, Cel ce este învingător și invincibil, domină și nu poate fi dominat.

(49) (50) Îi vei vedea – o, trimisule – în ziua în care pământul va fi schimbat cu un altul și cerurile se vor schimba, pe necredincioși și politeiști legați unii de alții cu lanțuri, mâinile și picioarele sunt legate de gâtul lor, iar straiele lor vor fi din catran și focul le va acoperi chipurile.

(51) Pentru ca Allah să răsplătească fiecare suflet pentru binele și răul făcut Allah este, neîndoielnic, repede la socotire.

(52) Acest Coran, care a fost pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este o vestire de la Allah pentru oameni, pentru ca să fie cu frică de intimidarea și avertismentul dur și să știe că singurul care merită adorat este Allah. Să-l adore numai pe El, fără să-I asocieze Lui nimic, și să ia aminte cei înzestrați cu judecată, deoarece numai ei sunt cei care iau pilde!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Prezintă scenele Zilei Învierii și spaima creației, frica, slăbiciunea și teama lor, schimbarea pământului și a cerurilor.

2 - Descrierea gravității chinului și a umilinței suferite de păcătoși și necredincioși în Ziua Învierii.

3 - Robul deține frâul în această viață lumească, de aceea trebuie să se străduiască în supunerea față de Allah, deoarece Allah nu-i dă altă șansă după ce îl învie în Ziua de Apoi.